

Komisja stwierdziła wcześniej, że wykonanie orzeczenia arbitrażowego stanowi przyznanie przez Rumunię bezprawnej i niezgodnej z rynkiem wewnętrznym pomocy państwa na rzecz tych inwestorów. Trybunał stwierdził od tego czasu, że owo orzeczenie narusza podstawowe normy i zasady prawa Unii, w szczególności art. 267 i 344 TFUE, ogólne zasady autonomii i wzajemnego zaufania, a także funkcjonowanie instytucji Unii zgodnie z ramami konstytucyjnymi Unii.

Opierając się na art. 351 ust. 1 TFUE, Supreme Court stwierdził, że orzeczenie arbitrażowe powinno zostać wykonane w Zjednoczonym Królestwie, mimo że jego wykonanie jest sprzeczne z prawem Unii. Postępując w ten sposób, Zjednoczone Królestwo naruszyło art. 4 ust. 3 TUE oraz art. 108 ust. 3, art. 267 ust. 1 lit. a) i b) oraz art. 267 ust. 3, a także art. 351 ust. 1 TFUE w związku z art. 127 ust. 1 umowy o wystąpieniu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2020, L 29, s. 7.

⁽²⁾ Pomoc państwa – Rumunia – Pomoc państwa SA.38517 (2014/C) (ex 2014/NN) – Wykonanie orzeczenia arbitrażowego Micula przeciwko Rumunii z dnia 11 grudnia 2013 r. – Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 108 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2014, C 393, s. 27).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 18 maja 2022 r. w sprawie T-479/20, Eurobolt i in./Komisja, wniesione w dniu 2 sierpnia 2022 r. przez Eurobolt BV, Fabory Nederland BV, ASF Fischer BV

(Sprawa C-517/22 P)

(2022/C 398/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Eurobolt BV, Fabory Nederland BV, ASF Fischer BV (przedstawiciele: B. Natens i A. Willems, advocaten)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Stafa Group BV

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uwzględnienie skargi wniesionej w pierwszej instancji i stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/611 z dnia 30 kwietnia 2020 r. nakładającego ponownie ostateczne cło antydumpingowe nałożone rozporządzeniem Rady (WE) nr 91/2009 na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz niektórych elementów złącznych z żeliwa lub stali wysyłanych z Malezji, zgłoszonych lub niezgłoszonych jako pochodzące z Malezji⁽¹⁾ (zwanego dalej „zaskarżonym rozporządzeniem”), w zakresie, w jakim dotyczy ono wnoszących odwołanie; oraz
- obciążenie Komisji kosztami wnoszących odwołanie i jej własnymi kosztami, poniesionymi w postępowaniach przed Sądem i przed Trybunałem Sprawiedliwości, oraz obciążenie wszystkich pozostałych stron postępowania odwoławczego ich własnymi kosztami;

lub, tytułem żądania ewentualnego, o:

- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- pozostawienie rozstrzygnięcia o kosztach postępowań przed Sądem i przed Trybunałem Sprawiedliwości do ostatecznego rozstrzygnięcia przez Sąd oraz obciążenie wszystkich pozostałych stron postępowania ich własnymi kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą w jego uzasadnieniu siedem zarzutów.

Po pierwsze, Sąd nieprawidłowo zinterpretował i nieprawidłowo zastosował art. 266 TFUE oraz zasadę niedziałania prawa wstecz, uznając, że zaskarżone rozporządzenie mogło z mocą wsteczną ponownie nałożyć cła zapobiegające obchodzeniu środków oraz uniemożliwić ich zwrot.

Po drugie, Sąd nieprawidłowo zinterpretował i nieprawidłowo zastosował art. 266 TFUE, uznając, że zaskarżone rozporządzenie mogło „zaradzić” naruszeniu istotnych wymogów proceduralnych w postępowaniu antydumpingowym.

Po trzecie, Sąd nieprawidłowo zinterpretował i nieprawidłowo zastosował art. 266 TFUE oraz zasadę niedziałania prawa wstecz, uznając, że zaskarżone rozporządzenie mogło „zaradzić” naruszeniu stwierdzonemu w wyroku z dnia 3 lipca 2019 r., Eurobolt (C-644/17, EU:C:2019:555).

Po czwarte, Sąd nieprawidłowo zinterpretował i nieprawidłowo zastosował art. 264 i 266 TFUE, uznając, że Komisja może usurpować sobie kompetencje Trybunału Sprawiedliwości, a tym samym naruszył art. 296 TFUE.

Po piąte, Sąd nieprawidłowo zinterpretował i nieprawidłowo zastosował zasadę skutecznej ochrony sądowej, uznając, że zasada ta nie wymaga w niniejszym wypadku pełnego zwrotu ceł.

Po szóste, Sąd nieprawidłowo zinterpretował i nieprawidłowo zastosował art. 13 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾, art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 2 TUE, a także zasadę dobrej administracji, uznając, że zaskarżone rozporządzenie ma właściwą podstawę prawną.

Po siódme, Sąd nieprawidłowo zinterpretował i nieprawidłowo zastosował art. 5 ust. 1 i art. 5 ust. 2 TUE, uznając, że zaskarżone rozporządzenie mogło w sposób ostateczny zakazać zwrotu ceł, których nieważność stwierdzono w wyroku w sprawie Eurobolt.

⁽¹⁾ Dz.U. 2020, L 141, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2016, L 176, s. 21.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 18 maja 2022 r. w sprawie T-296/20, Foz/Rada, wniesione w dniu 4 sierpnia 2022 r. przez Amera Foza

(Sprawa C-524/22 P)

(2022/C 398/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Amer Foz (przedstawiciel: adwokat L. Cloquet)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- częściowe uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim oddalono w nim złożoną przez wnoszącego odwołanie skargę o stwierdzenie nieważności aktów utrzymujących z 2021 r. stosownie do ich definicji zawartej w tym wyroku;
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2021/855 z dnia 27 maja 2021 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy wnoszącego odwołanie;